

Nr 397.

Av herrar **Lindström** och **Asp**, *angående viss ändring i grunderna för bidrag ur älgskadefonden.*

Med den alltmer ökade trafikintensiteten på vägarna även genom våra skogsbygder inträffar allt oftare trafikolyckor på grund av att älgar rusar in på vägbanan omedlbart framför där framförda motorfordon. Dessa olyckor inträffar särskilt under den mörka årstiden, då djuren icke kan iakttagas förrän de befinna sig i strålkastarnas ljuskäglor, och en kollision kan i många fall ej undvikas av ens den mest skickliga bilförare.

De fordonsskador som uppstår vid dessa olyckor kan bli rätt betydande. Därest det påkörande fordonet är helförsäkrat, är dess ägare garderad för ekonomiska förluster, men om endast lagstadgad försäkring är tecknad har ägaren ingen möjlighet att utfå ersättning för uppkomna skador, som vållats av över väg löpande älg.

För de skador som den alltmer tillväxande älgstammen vållar på växande gröda kan ersättning erhållas ur älgskadefonden, som skapats av för varje fälld älg erlagda avgifter. Alla rättviseskäl talar för att medel ur denna fond även finge användas för reglering av de person- och fordonsskador som vållas av i vägbanan inrusande älgar. Det är en högst orättvis ekonomisk belastning av motortrafiken att ensam svara för dessa skador, som i det mycket övervägande antalet fall helt vållats av den andra helt oansvariga parten. Det är ju ändock på det sättet, att även där helförsäkring reglerar uppkomna skador, bidrar de dock på sitt sätt att pressa försäkringspremierna uppåt.

Med hänvisning till förestående får undertecknade föreslå,

att riksdagen måtte besluta uppdraga åt Kungl. Maj:t att vidtaga sådana ändringar i förordningen för älgskadefonden, att medel ur densamma får användas även för reglering av de person- och fordonsskador som uppenbarligen uppstått vid kollision mellan motorfordon och över väg löpande älg.

Stockholm den 26 januari 1953.

Helge Lindström.

Einar Asp.